

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615204788
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8615204788.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Marianny Hirkovej, v spore žalobcu: O.. O. D., nar. X.X.XXXX, trvale bytom P. 2, XXX XX D., proti žalovanej Obec Korejovce, so sídlom Korejovce 35, 090 05 Krajná Poľana, IČO: 00 330 566, zastúpená JUDr. Jozefom Bujdošom, advokátom, so sídlom Hlinky 262/6, 091 01 Stropkov, o určenie povinnosti uhradiť odmenu za poskytovanie právnych služieb, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 6C/175/2015-397 zo dňa 22.9.2020 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok okrem výrokov o zrušení platobných rozkazov AI a BI a v rozsahu zrušenia vracia vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd rozhodol takto

A.

I. Zrušuje platobný rozkaz Okresného súdu Svidník, č. k. 6C/175/2015-19 zo dňa 4.3.2016.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1 860,09 eura s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 10.3.2016 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku žalobu zamietá.

IV. Žalovanej priznáva proti žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 15,90 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

B.

I. Zrušuje platobný rozkaz Okresného súdu Svidník, č. k. 6C/6/2017-12 zo dňa 20.2.2017.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 661,93 eura s 5 % úrokom z omeškania ročne od 3.3.2017 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku žalobu zamietá.

IV. Žalobcovi priznáva proti žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 5,30 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

C.

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 16 957,06 eura s 5 % úrokom z omeškania ročne od 18.3.2017 do zaplataenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku žalobu zamieta.

III. Žalobcovi priznáva proti žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 25,76 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Prvoinštančný súd tak rozhodol o uplatnených nárokoch žalobcu na zaplataenie odmeny za právne zastúpenie žalovaného.

Pôvodne sa žalobca domáhal zaplataenia odmeny za poskytnutie právnych služieb vo veci 5C/320/1999. V priebehu prvoinštančného konania súd uznesením č.k. 6C/175/2015-88 zo dňa 13.4.2017 spojil na spoločné konanie aj ďalšie veci vedené pred Okresným súdom Svidník pod sp. zn. 6C/6/2017 a 6C/8/2017 podľa § 166 ods. 1 CSP s tým, že konanie ako celok bolo vedené pod sp. zn. 6C/175/2015. Prvoinštančný súd zistil, že v konaniach Okresného súdu Svidník sp. zn. 4C/1321/1997 o určenie neplatnosti darovacej zmluvy, ďalej v konaní 3C/46/2010 o obnovu konania a 8C/320/1999 o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, na základe plnomocenstva zastupoval žalobca žalovanú. Dňa 9.8.2003 žalobca a žalovaná uzatvorili dohodu o odmene advokáta, kde v jednom exemplári za úkon právnej služby žalobca žiadal paušálnu odmenu vo výške 20.776 Sk, teda 689,64 eur a dohoda bola uzatvorená starostkou obce A. L. a zástupcom starostu obce J. A. a v druhom exemplári z toho istého dňa, ktorá dohoda bola uzatvorená už len medzi žalobcom a starostkou obce A. L. na paušálnu odmenu vo výške 28.902 Sk, čo predstavuje 959,37 eura.

V prvom prípade, a ani v druhom prípade podľa zistenia prvoinštančného súdu dohoda nebola schválená obecným zastupiteľstvom. Pri zastupovaní vo veci sp. zn. 4C 1321/1997 žalovaná zaplatila žalobcovi na základe faktúry preddavok vo výške 500 eur a vo veci sp. zn. 8C/320/1999 sumu 829/85 eur.

Ďalej prvoinštančný súd zistil, že nárok žalobcu je možné posúdiť podľa § 724 a nasl. Občianskeho zákonníka ako príkaznú zmluvu. Tento právny vzťah sa okrem Občianskeho zákonníka riadil aj zákonom č. 586/2003 Z.z. o advokácii, z ktorého aplikoval prvoinštančný súd ust. § 24 ods. 1 - 4. Pri určovaní výšky odmeny žalobcu vychádzal z vyhlášky č. 665/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, a to konkrétne z ust. § 1 ods. 1, 2, § 2 ods. 1, 2, § 5 písm. a/, b/, § 9 ods. 1, § 10 ods. 2, § 11 ods. 1 písm. a/, § 15 písm. a/, b/, § 16 ods. 1 a 4 a z § 17 ods. 1, 2 citovanej vyhlášky. Aplikoval aj ust. § 13 ods. 4 písm. c/, d/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení a ďalej § 11 ods. 4 písm. a/ tohto zákona. Podporne aplikoval aj § 9 ods. 2 písm. c/ zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí. Vo všeobecnosti aplikoval aj ust. § 37 ods. 1, § 39, § 100 ods. 1, § 101, § 107 ods. 1 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 20/2013 Z.z., ktorým sa dopĺňa nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z.

Prvoinštančný súd skôr, než o uplatnenom nároku žalobcu rozhodol, skúmal platnosť uzatvorenej zmluvy medzi žalobcom a žalovanou. Keďže v danom prípade právny vzťah posúdil ako vzťah vzniknutý na základe príkaznej zmluvy, pre ktorú nie je predpísaná forma, postačuje, aby si strany sporu vymedzili záležitosti, ktoré má pre žalovanú ako klienta obstaráť žalobca. Uvedený právny vzťah je odplatný, preto je potrebné skúmať výšku odplaty, ktorá patrí žalobcovi podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

Žalobca si v žalobe uplatňoval náhradu na paušálnu odmenu vo veciach 4C/1321/1997 a 8C/320/1999. Podľa dohody, ktorú uzatvoril žalobca a žalovaná dňa 9.8.2003, výška paušálnej odmeny za 1 úkon právnej pomoci bola dohodnutá v jednom prípade na 20.776 Sk a v druhej zmluve vo výške 28.902 Sk. Prvoinštančný súd zistil, že ani jedna z týchto dohôd nebola schválená Obecným zastupiteľstvom Obce Korejovce a tým ani jedna dohodnutá výška odmeny, preto prvoinštančný súd považoval túto dohodu o paušálnej odmene podľa § 39 Občianskeho zákonníka za neplatnú, pretože pre platnosť takej dohody sa vyžadovalo podľa zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení predchádzajúce schválenie takejto dohody obecným zastupiteľstvom, čo nakoniec vyplýva podporne aj zo zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí. Keďže k schváleniu takejto dohody nedošlo obecným zastupiteľstvom, takáto dohoda obec nezaväzuje. Preto pre obec nevyvoláva žiadne právne účinky. V takom prípade žalobcovi patrí odmena určená podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo forme tarifnej odmeny.

V konaní 3C/46/2010 si žalobca uplatnil tarifnú odmenu, a to 1/13-tinu výpočtového základu podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z., pretože predmetom konania bolo konanie o povolenie obnovy konania.

Žalobca zastupoval žalovanú vo veciach sp. zn. 4C/1321/1997 a 8C/320/1999 v sporoch o určenie neplatnosti darovacej zmluvy, resp. kúpnej zmluvy. Prvoinštančný súd potvrdil, že v obdobných sporoch

existuje rozdielna rozhodovacia prax súdov z dôvodu nejednoznačnosti právnej úpravy, avšak dospel k záveru, že v tomto konkrétnom prípade je možné predmet konania vyčísliť v peniazoch, a preto je potrebné považovať na určenie tarifnej hodnoty za určujúcu cenu nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom napadnutých právnych úkonov. Právoplatnosť výrokov rozsudkov uvedených v týchto konaniach boli predpokladom pre určenie vlastníctva žalovanej k spornej nehnuteľnosti. Predmetom právneho úkonu bolo oceníteľné plnenie, ktorým bol prevod vlastníctva nehnuteľnosti, nehnuteľnosť bola ocenená. Z pripojeného spisu prvoinštančného súdu sp. zn. 4C/456/2002 vyplýva, že tarifnou hodnotou je hodnota nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom konania. Hodnota lesa na parcele č. XXX/X o výmere XX,XXXX ha v k.ú. D., zapísanej na LV č. XXX bola stanovená znaleckým posudkom U.. Z. C. č. 24/2003 na sumu 8.125.848 Sk. Predmetom konania bola len polovica nehnuteľnosti, a preto tarifnou hodnotou veci je suma 4.062.924 Sk, t.j. 134.864,37 eura. Z tejto sumy potom vyhláška č. 655/2004 Z.z. podľa § 10 ods. 1 stanovuje výšku jedného úkonu v sume 20.850 Sk (692,13 eur). Preto v týchto dvoch konaniach sp. zn. 4C/1321/1999 a sp. zn. 8C/320/1999 prvoinštančný súd priznal žalobcovi za poskytovanie právnych služieb žalovanej odmenu za 1 úkon právnej služby vo výške 692,13 eur. Prvoinštančný súd nebral do úvahy predložený znalecký posudok U.. P. O. č. 5/2006, pretože tento znalecký posudok sa netýka nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom sporu.

Vo veci sp. zn. 4C/1321/1997 súd priznal žalobcovi odmenu za 3 úkony právnej služby po 692,13 eur, a to prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom, plnomocenstvo zo dňa 15.6.2013, účasť na pojednávaní dňa 26.11.2013 a 12.2.2014 spolu 2.076,39 eur. K tomu prvoinštančný súd priznal aj náhradu hotových výdavkov vo výške 23,48 eur, náhradu za stratu času vo výške 161,94 eur, cestovné náhrady vo výške 98,28 eur, teda spolu 2.360,09 eura. Keďže v tomto spore bol poskytnutý žalobcovi preddavok vo výške 500 eur, tento odpočítal a zaviazal žalovanú na povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.860,09 eur.

Prvoinštančný súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 8,05 % od 1.2.2015. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu. Úrok z omeškania v tom čase podľa prvoinštančného súdu predstavoval 5,05 % a keďže žalovaná sa dostala do omeškania od 10.3.2014, t.j. od nasledujúceho dňa od doručenia žaloby žalovanej, v tejto časti žalobe vyhovel a vo zvyšku uplatnený nárok zamietol.

Vo vzťahu k sporu vedenom na Okresnom súde Svidník sp. zn. 3C/46/2010 prvoinštančný súd priznal žalobcovi odmenu za 4 úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom, čo predstavuje 57 eur, plnomocenstvo zo dňa 28.3.2011, účasť na pojednávaní dňa 27.9.2011 - 57 eur, účasť na pojednávaní dňa 23.3.2012 - 58,67 eura, dovolanie zo dňa 7.2.2013 - 60,07 eura a účasť na pojednávaní dňa 20.3.2014 - 61,85 eura. Prvoinštančný súd priznal v tomto konaní žalobcovi aj náhradu hotových výdavkov vo výške 38,30 eura, náhradu za stratu času vo výške 230,76 eura, cestovné náhrady vo výške 98,28 eura. Spolu náhrada predstavovala 661,93 eur. V tomto spore žalovaná žalobcovi nezaplatila žiaden preddavok. Žalobca si uplatnil aj úroky z omeškania, a to vo výške 8,05 % od 1.2.2015. Žalovaná sa dostala do omeškania, a preto jej bol priznaný tento úrok, avšak vo výške 5 % od 3.3.2017 do zaplatenia, teda odo dňa doručenia žaloby žalovanej súdom. Vo zvyšku istiny a úrokov z omeškania súd žalobu zamietol.

V spore vedenom pod sp. zn. 8C/320/1999 prvoinštančný súd priznal žalobcovi odmenu za 24 úkonov právnej služby po 692,13 eur, a to prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom, plnomocenstvo zo dňa 24.11.2003, účasť na pojednávaní dňa 6.2.2004, 23.6.2004, 12.7.2004, 26.10.2005, 21.11.2007, 17.9.2010, 5.9.2012, 28.9.2012, ďalej za písomné podanie na súd zo dňa 21.4.2004, za odvolanie zo dňa 19.8.2004, stanovisko k odvolaniu zo dňa 13.10.2004, za odvolanie zo dňa 4.1.2006, zo dňa 17.2.2006, 10.5.2007, 21.12.2007, dovolanie zo dňa 9.12.2008, odvolanie zo dňa 29.9.2010, stanovisko k odvolaniu zo dňa 18.10.2010, dovolanie zo dňa 6.5.2011, dovolanie proti rozsudku zo dňa 12.12.2011, odvolanie zo dňa 12.10.2012, dovolanie zo dňa 21.5.2013, stanovisko k odvolaniu zo dňa 17.10.2013, spolu 16.092,03 eura. Ďalej k tomu priznal náhradu hotových výdavkov vo výške 148,24 eur, náhradu za stratu času vo výške 454,46 eur, cestovné náhrady vo výške 1.092,18 eur, teda spolu 17.786,91 eur. V tomto spore žalovaná poskytla žalobcovi preddavok vo výške 829,85 eur, teda ostáva jej zaplatiť 16.957,06 eur. Žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 8,05 % od 1.2.2015. Prvoinštančný súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % z dlžnej sumy od 18.3.2017 do zaplatenia, t.j. od nasledujúceho dňa od doručenia žaloby žalovanej súdom. Vo zvyšku istiny s úrokom z omeškania súd žalobu zamietol.

Prvoinštančný súd sa zaoberal aj námietkou premlčania uplatneného nároku v spore sp. zn. 3C/46/2010, kde predmetom sporu bola obnova konania. Žalovaná sa bránila, že nárok žalobcu je premlčaný, pretože ide o bezdôvodné obohatenie podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pri dvojročnej lehote nárok

sa premlčal po skončení veci, ktorá vec skončila 27.1.2015, v dvojročnej lehote. Žaloba bola podaná až 30.1.2017.

Prvoinštančný súd však dospel k záveru, že keďže ide o príkaznú zmluvu podľa § 732 Občianskeho zákonníka, tento nárok sa premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, a preto je žaloba podaná včas.

O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 251, § 255 ods. 1, 2 CSP, s použitím ust. § 262 ods. 1, 2 CSP. Rozhodoval o trovách konania podľa pomeru úspechu strán sporu. Zistil, že úspech žalovanej v konaní 6C/175/2015, ktorá sa týka sporu 4C/1321/1997 je v rozsahu 57,95 % a úspech žalobcu je 42,05 %. Prevyšujúci úspech žalovanej je 15,90 %.

Úspech žalobcu v konaní 6C/6/2017, týkajúci sa sporu vedeného pod sp. zn. 3C/46/2010 je v rozsahu 52,65 % a úspech žalovanej je 47,35 %. Prevyšujúci úspech žalobcu je 5,30 %.

Úspech žalobcu v konaní 6C/8/2017 týkajúcom sa sporu vedenom pod sp. zn. 8C/320/1999 je v rozsahu 62,88 % a úspech žalovanej je 37,12 %. Prevyšujúci úspech žalobcu je 25,76 %.

3. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Namietal výroky prvoinštančného rozsudku, a to v časti A a B výrok č. II, III. a IV a v časti C výrok II a III. Uviedol, že konanie, ktoré rozsudku predchádzalo, má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ďalej súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Pokiaľ sa týka výrokov o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť mu finančné náhrady, namietal rozhodnutie prvoinštančného súdu, kde mu boli priznané len úroky z omeškania vo výške 5,05 %, resp. 5 %, pretože v tom čase platila úroková sadzba 8,05 % ročne. Uviedol, že prvá dohoda o odmene zo dňa 9.8.2009, ktorá bola na 20.776 Sk, sa týkala konania pod sp. zn. 4C/1321/97. Druhá dohoda, kde odmena za poskytnutie jedného úkonu právnej služby bola dohodnutá vo výške 28.902 Sk, sa týkala konania vedeného pod sp. zn. 8C/320/99. Obidve dohody boli súčasťou plnomocenstva a podpísané starostkou obce, teda štatutárnym orgánom, preto je nesprávny právny záver prvoinštančného súdu, že tieto dohody sú neplatné. Neexistuje právna norma, ktorá by ukladala povinnosť schvaľovať takúto dohodu obecným zastupiteľstvom.

Vo vzťahu ku konaniu sp. zn. 4C/1321/97 žalobca namietal, že si pôvodne uplatňoval nárok na sumu 689,64 eur za 7 úkonov právnej služby. Neskôr tento nárok rozšíril aj o ďalšie zákonné nároky a uplatnil si odmenu len za 6 úkonov právnej služby. Poukázal na to, že si uplatňuje dvojnásobok základnej úrokovej sadzby stanovenej Národnou bankou Slovenska, ktorá v tom čase bola 8,05 %, takže si žiadal 16,10 %. Prvoinštančný súd žalobcovi napriek uvedenému priznal odmenu len za 3 úkony právnej služby a neuviedol, prečo ďalšie úkony mu priznané neboli. Žalobca tvrdil, že dokonca aj sama žalovaná potvrdila vykonanie šiestich úkonov. Zamietnutie a nepriznanie náhrady v dvojnásobku úrokovej sadzby stanovenej Národnou bankou Slovenska a úhrada súdneho poplatku sa žalobcovi javí ako nezákonná. V spore pod sp. zn. 3C/46/2010 si uplatnil žalobca nárok na 9 úkonov poskytnutej právnej služby, uplatnil si aj ďalšie nároky. Prvoinštančný súd napriek všetkému priznal žalobcovi nárok na odmenu iba za 4 úkony, v rozhodnutí neuviedol, prečo mu náhradu za uplatnené úkony právnej služby nepriznal a neuviedol ani, prečo znížil úroky z omeškania, ktoré žiadal priznať vo výške 8,05 %.

Vo vzťahu k sporu pod sp. zn. 8C/320/1999 si žalobca uplatnil 15 úkonov právnej pomoci. Podľa žalobcu bol vo veci vydaný platobný rozkaz, proti ktorému bol podaný žalovanou odpor a podľa žalobcu bol odpor podaný deň po lehote. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi náhradu za 24 úkonov po 692,13 eura, žalovaná namietala 6 úkonov a napadla aj ďalších 5 úkonov. Úspech žalobca videl vo väčšom rozsahu, než ho určil prvoinštančný súd a nebol mu priznaný zaplatený súdny poplatok a nebolo odôvodnené rozhodnutie o znížení úrokov z omeškania.

Namietal aj rozhodnutie o priznaní trov konania žalovanej.

Poukázal na zvláštnosti konania žalovanej a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok prvoinštančného súdu a v celom rozsahu uplatnenému nároku žalobcu vyhovel a priznal žalobcovi aj náhradu trov konania.

4. K odvolaniu zaujala písomné stanovisko žalovaná. Uviedla, že uplatňovaný úrok z omeškania zo strany žalobcu vo výške 8,05 % je úrokom, ktorý sa uplatňuje v obchodnoprávných vzťahoch. Keďže žalobca vystupuje ako fyzická osoba nepodnikateľ, ide o občianskoprávny spor, kde platia úroky z omeškania priznané prvoinštančným súdom. Žalobca nie je vo veci aktívne vecne legitimovanou osobou, pretože v spore vystupuje ako fyzická osoba, pričom reálne jeho činnosť advokáta je zapísaná a vykonáva svoju činnosť ako slobodné povolenie s identifikačným číslom IČO: 35 549 823. Namietala, že žalobca rozporoval nutnosť schváliť dohodu o výške odmeny obecným zastupiteľstvom. Bolo

povinnosťou Obecného zastupiteľstva Obce Korejovce, vzhľadom na schválené zásady hospodárenia a nakladania s majetkom obce, aby takúto dohodu obecné zastupiteľstvo schválilo. Preto správne prvoinštančný súd túto dohodu považoval za dohodu, ktorá odporuje zákonu podľa § 39 OZ. V celom rozsahu žalovaná so zamietnutím nároku žalobcu na nepriznanie niektorých úkonov právnej pomoci na názore prvoinštančného súdu zotrvala. V spore 8C/320/1999 platobný rozkaz bol žalovanej doručený dňa 16.3.2017, odpor s odôvodnením bol podaný dňa 29.3.2017, teda včas. Zotrvala na podanom odvolaní.

5. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalovaná. Namietala vyhovujúce výroky napadnutého rozsudku a výroky o trovách konania. Namietala, že prvoinštančný súd sa nevysporiadal so všetkými skutkovými a právnymi otázkami v prejednávanej veci, ktoré by odôvodňovali vydanie takéhoto rozsudku. Rozhodnutie je nepresvedčivé, nedostatočné a nepreskúmateľné.

V súdnom spore sp. zn. 8C/320/1999, kde bolo namietané určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, bol poplatok za podanie žaloby súdom určený a žalobcom zaplatený len vo výške 500 Sk, teda vo výške, keď nemožno predmet konania oceniť peniazmi. V tejto veci nebola určená náhrada trov konania. Súdom nebol daný pokyn na vypracovanie znaleckého posudku na určenie hodnoty sporu. Stranami sporu bol predkladaný znalecký posudok č. 24/2003 U.. C. zo dňa 5.5.2003 len pre stranami uplatňovaný nárok na náhradu trov konania, ale podľa hodnoty pozemku KN-E XXX/X, k.ú. D., vedenej v tomto znaleckom posudku. V tomto súdnom spore nebola priznaná náhrada trov konania.

V spore pod sp. zn. 4C/1321/1997 predmetom sporu bolo určenie, že darovacia zmluva je neplatná. Súdny poplatok bol určený vo výške 500 Sk, teda v základnej sume. Ani raz nebola určená náhrada trov konania. Nebol súdom daný pokyn na vypracovanie znaleckého posudku na určenie hodnoty sporu, ale stranami sporu bol predkladaný znalecký posudok č. 24/2003 U.. C. zo dňa 5.5.2003 len pre stranami uplatňovaný nárok na náhradu trov konania, ale podľa hodnoty pozemku KN-E XXX/X, k.ú. D., uvedenej v tomto znaleckom posudku. Nikdy nebola priznaná náhrada trov konania.

V súdnom spore pod sp. zn. 3C/46/2010 bola predmetom konania obnova konania. Súdny poplatok bol zaplatený žalobcom vo výške 99,50 eur v základnej sume. Ani v tomto konaní nebolo rozhodnuté o náhrade trov konania, a taktiež nebol daný pokyn na vypracovanie znaleckého posudku.

Prvoinštančný súd správne posúdil, že dohoda o odmene v prvej aj druhej verzii sú neplatné a nevyvolávajú žiadne právne účinky. Žalovaná súhlasila s prvoinštančným súdom, že advokátovi v takom prípade patrí odmena vo výške tarifnej odmeny. Žalovaná nesúhlasila však s tým, že tarifná odmena má byť priznaná podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., ale podľa § 11 ods. 1 písm. a/ tejto vyhlášky z 1/13 výpočtového základu, pretože vo všetkých súdnych sporoch, teda sp. zn. 8C/320/1999 a 4C/1321/1997 nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch. Opačný názor, ku ktorému dospel prvoinštančný súd, je nesprávny a právne posúdenie je priamo v rozpore s rozhodovacou praxou súdov. V týchto sporoch sa súd nezaoberal určením vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ale žalovaná žiadala určiť neplatnosť právnych úkonov. V takom prípade bolo potrebné aj o trovách konania rozhodnúť podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a to z 1/13 výpočtového základu. Žalovaný poukázal na existujúcu súdnu prax, najmä na právny názor vyslovený Najvyšším súdom SR pod sp. zn. 8MCdo/2/2014. Výška a základ pre výpočet trov právneho zastúpenia vychádza aj z výpočtu súdneho poplatku.

Žalovaná namietala, že v spore sp. zn. 4C/1321/1997 žalobca zastupoval viacero osôb na strane žalovaných, ale minimálne dve osoby, za čo sa mu odmena znižuje o 50 %. Týmto sa prvoinštančný súd nezaoberal. Namietali výšku odmeny žalobcu za pojednávanie dňa 12.2.2014, kedy toto pojednávanie sa len otvorilo, čítali sa niektoré dokumenty a konštatovalo sa, že sa vedú obnovy konania. Za toto zastúpenie patrí odmena 1 základnej sadzby tarifnej odmeny.

V spore pod sp. zn. 3C/46/2010 súd prvej inštancie priznal žalobcovi odmenu za účasť na pojednávaní dňa 23.3.2012, ktoré pojednávanie sa len otvorilo s tým, že súd vyhlásil dokazovanie za skončené a vyhlásil uznesenie vo veci samej. Preto v takom prípade patrí odmena žalobcovi vo výške 1.

V spore sp. zn. 8C/320/1999 žalobca zastupoval stále počas celého sporu dve osoby, teda jeho odmena sa znižuje o 50 %. Pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 6.2.2004 sa otvorilo, ale účastníci zhodne navrhli pojednávanie odročit', preto za zastupovanie mu nepatrí plná náhrada trov konania, ale odmena vo výške 1 základnej sadzby tarifnej odmeny. Za odvolanie podané zo dňa 19.8.2004 žalobcovi nepatrí plná náhrada trov konania, pretože išlo o odvolanie proti výroku o náhrade trov súdneho konania. Obdobne je to aj pri odvolaní zo dňa 17.2.2006, kedy išlo o odvolanie proti uzneseniu o nepriznaní oslobodenia od súdneho poplatku a ďalej pri odvolaní zo dňa 10.5.2007, ktoré sa týkalo uznesenia o prerušení konania.

Žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby v tomto konaní, pretože stále je zapísaný v zozname advokátov vedených Slovenskou advokátskou komorou, svoju činnosť neukončil a ako advokát vykonával slobodné povolenie žalobca pod identifikačným číslom XX XXX XXX. Namietala zistenie prvoinštančného súdu o dohode o ukončení zastupovania žalobcom, keď k ukončeniu zastupovania došlo výpoveďou plnomocenstva.

Žalovaná ďalej uviedla, že žalobcovi ako preddavok poskytla spolu sumu minimálne vo výške 2.861,79 eur. Žalovaná namietala aj neprimeraná hodnotenie ceny pozemku podľa znaleckého posudku. Súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 17.10.2017 pripustil zmenu žaloby. Táto zmena žaloby zo dňa 17.10.2017 nekorešponduje, čo sa týka úspechu vo veci, s výrokom súdu prvej inštancie z dôvodu, že nebola priznaná žalobcovi náhrada za každý jeden schválený úkon poskytnutej právnej služby v sume 3.637,84 eura a ani za každý súdom schválený úkon právnej pomoci v sume 615,17 eur, a preto ani nemohla byť žalobcovi priznaná náhrada trov konania podľa zásady úspechu, pretože podľa tejto zásady by súd prvej inštancie na základe zmeneného petitu žaloby bol povinný priznať plný úspech vo veci žalovanej a nie určiť to podľa prevyšujúcich úspechov či už v prospech žalobcu alebo v prospech žalovanej. Prvoinštančný súd nerozhodol správne. Žalovaná žiadala, aby odvolací súd zrušil rozsudok prvoinštančného súdu a vrátil vec na nové konanie a prejednanie prvoinštančnému súdu.

6. K odvolaniu žalovanej zaujal písomné stanovisko žalobca, ktorý na podanej žalobe v rozsahu tak, ako si to uplatnil, v celom rozsahu trval. Žiadal, aby odvolací súd odvolanie žalovanej odmietol ako nedôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti žalovanou potvrdil.

7. Vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu žalovaná zotrvala na svojom odvolaní aj stanovisku a žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie prvoinštančného súdu zmenil a žalobu ako celok zamietol. Uplatnila si náhradu trov konania. V prípade, že budú na to splnené podmienky, žiadala, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie prvoinštančnému súdu.

8. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je správne. Odvolací súd zistil, že prvoinštančný súd nemal dostatočne zistený skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil.

9. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalobca si uplatnil od žalovanej odmenu za poskytnuté služby právnej pomoci v súlade s uzatvorenou ústnou príkaznou zmluvou podľa § 724 a nasl. Občianskeho zákonníka. Skutočnosť, že žalobca zastupoval žalovanú na základe príkaznej zmluvy, sporná nebola.

Žalobca zastupoval žalovanú vo veci Okresného súdu Svidník sp. zn. 4C/1321/1997, sp. zn. 8C/320/1999 a sp. zn. 3C/46/2010.

V žalobe žalobca, ktorá žaloba bola zaevidovaná pod sp. zn. 6C/175/2015 si uplatňuje odmenu za poskytnuté služby právnej pomoci v konaní 4C/1321/1997. Žalobca v žalobe presne označil úkony, za ktoré žiadal priznať odmenu, vrátane hotových výdavkov, cestovného, náhrady za stratu času a za zaplatený súdny poplatok. Za konanie sp. zn. 4C/1321/1997 žalobca bližšie špecifikoval uplatnený nárok, a to v podaní zo dňa 27.9.2017, kde žiadal priznať nárok len v rozsahu 6 úkonov, namiesto pôvodných 7 úkonov, kde jeden úkon žalobca sám vypočítal v tarifnej odmene 689,64 eur. Ďalej žiadal priznať ďalšie vyčíslené náklady a úroky z omeškania, kedy žiadal priznať úrok z omeškania vo výške 16,10 % od 1.2.2015 do zaplatenia, teda z dvojnásobku sadzby určenej Národnou bankou Slovenska, pretože takáto bola dohoda o odmene s žalovanou.

V priebehu prvoinštančného konania prvoinštančný súd spojil do spoločného konania aj ďalšie dve veci vedené na Okresnom súde Svidník, a to sp. zn. 6C/6/2017 a sp. zn. 6C/8/2017.

Vo veci sp. zn. 6C/6/2017 sa žalobca domáhal odmeny za poskytnutie právnej služby vo veci vedenej pred Okresným súdom Svidník, sp. zn. 3C/46/2010. Z pripojeného spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 6C/6/2017 vyplýva, že žalobca si v žalobe uplatnil nárok na zaplatenie 481,71 eur s 8,02 % ročným úrokom z omeškania od 1.2.2015 do zaplatenia a režijný paušál vo výške 68,19 eur. Ako to vyplýva z podania žalobcu na čl. 96 spisu, špeciálne na čl. 99 súdneho spisu, žalobca svoj nárok podstatným spôsobom rozšíril, a to nielen vo vzťahu k počtu vykonaných úkonov právnej služby, ale aj k vyšším nárokom vo vzťahu k režijnému paušálu, rozšíril nárok o náhradu za premeškaný čas, za cestovné a za zaplatený súdny poplatok. Preto tento nárok je oproti pôvodnému žalobnému návrhu uplatnený v širšom rozsahu.

V spojenom spise Okresného súdu Svidník sp. zn. 6C/8/2017 v žalobe žalobca si uplatnil náhradu za poskytnuté právne služby žalovanej vo veci vedenej pred Okresným súdom Svidník pod sp. zn. 8C/320/1999. Ako to vyplýva zo žaloby zo spisu sp. zn. 6C/8/2017, oproti upresnenému nároku na čl. 101 súdneho spisu si žalobca uplatňoval iný rozsah úkonov poskytnutej právnej pomoci, kde pri jednotlivých rokoch žalobca rozširoval alebo zužoval uplatnené úkony právnej pomoci oproti žalobe a navyše, rozšíril nárok aj o režijné paušály a stratu času a cestovné do takej miery, že si uplatnil sumu 24.426,131 eura s 8,05 % ročným úrokom z omeškania a ďalšie nároky, ktoré špecifikoval v podaní zo dňa 27.9.2017. Prvoinštančný súd v uznesení na pojednávaní zo dňa 17.10.2017 pripustil zmenu petitu žaloby v zmysle posledného písomného podania zo dňa 27.9.2017, avšak obsahovo táto zmena pripustená súdom nie je totožná so zmenou požadovanou žalobcom.

Podľa § 139 CSP, žalobca môže počas konania so súhlasom súdu meniť žalobu.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že prvoinštančný súd súhlasil so zmenou žaloby žalobcu, avšak sám prvoinštančný súd prijal uznesenie, ktorým pripustil zmenu žaloby rozdielne od uplatňovaného nároku žalobcu tak, ako to uviedol v podaní zo dňa 27.9.2017.

Táto zmena žaloby sa týka každého jedného začatého konania. Keďže prvoinštančný súd rozhodol o zmene žaloby v rozsahu inom, ako to žiadal žalobca, prvoinštančný súd nemal v priebehu celého konania jasný predmet sporu. Tým, že prvoinštančný súd náležitým spôsobom si neozrejmil, v akom rozsahu, ktoré úkony si žalobca v jednotlivých sporoch uplatňuje, akú náhradu za tieto jednotlivé úkony právnej pomoci žiadal priznať, dopustil sa pochybenia, keď porušil právo žalobcu na spravodlivý proces. Neujasnením si predmetu sporu prvoinštančný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi realizovať jeho práva. Intenzita porušenia práva je natoľko zásadná, že je neodstrániteľná v priebehu odvolacieho konania. Rozhodnúť o predmete sporu a prípustnosti zmeny žaloby po procesnom úkone žalobcu bolo úlohou prvoinštančného súdu.

Preto bude úlohou prvoinštančného súdu opäť sa týmto procesným podaním žalobcu z čl. 96 a nasl. zaoberať, rozhodnúť o procesnom úkone žalobcu v súlade s ust. § 139, § 140 CSP a v ďalšom konaní o tomto uplatnenom nároku konať.

10. Prvoinštančný súd v priebehu konania skúmal, či v jednotlivých sporoch žalobca vykonal jednotlivé úkony právnej pomoci. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že prvoinštančný súd si dňa 17.10.2017 pripojil spisy Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 4C/1321/1997, 8C/320/1999 a 3C/46/2010. Prvoinštančný súd sa s uvedenými listinami len oboznámil, strany sporu obsah týchto listín poznali.

Z obsahu rozhodnutia prvoinštančného súdu však nevyplývajú žiadne skutkové závery, ktoré by odôvodňovali priznané plnenie žalobcovi, resp. zamietnuté plnenie žalobcovi, keď nie je jasné, či jednotlivé úkony právnej služby a jednotlivé uplatnené nároky žalobcu boli reálne v jednotlivých konaniach aj vykonané. Bez uvedenia dôvodu spisové materiály sporných konaní k prejednávanej veci odvolaciemu súdu pripojené neboli. Zo skutkových okolností zistených prvoinštančným súdom nie je možné zistiť, či rozsah priznaných úkonov v jednotlivých konaniach oproti uplatnenému nároku žalobcu je rozhodnutý v súlade so zákonom, či zodpovedá uplatnenému nároku.

Z rozhodnutia prvoinštančného súdu síce vyplývajú názvy jednotlivých úkonov právnej pomoci, avšak nie je zistiteľné, už aj vzhľadom na odvolacie námietky žalovanej, či jednotlivé úkony právnej pomoci boli úkonmi vykonanými tak, že žalobcovi patrí odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny, alebo ide o úkony, kde odmena sa znížila na polovicu, prípadne štvrtinu tarifnej odmeny. Je nezistiteľné, či tarifná odmena mala byť v namietaných sporoch znížená o 50 %, pretože išlo o úkony spoločné pri zastupovaní dvoch a viacerých osôb.

Z uvedeného vyplýva, že prvoinštančný súd nesprávne vyhodnotil uvedené dôkazy a tým zaťažil svoje konanie nedostatočne zisteným skutkovým stavom.

Dostatočne a riadne zistený skutkový stav je dôležitý aj pre konanie pred odvolacím súdom, kedy odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní (§ 383 CSP). Keďže skutkový stav nebol zistený dostatočne, a odvolací súd nezistil podmienky na vykonanie dokazovania na odvolacom súde podľa § 384 CSP, musel prihliadnuť na odvolací dôvod namietaný stranami sporu.

Preto bude úlohou prvoinštančného súdu vo vzťahu k tejto odvolacej námietke podrobne po tom, čo bude mať ujasnený predmet sporu v každom jednom prípade zistiť dôvodnosť uplatneného nároku za jednotlivé úkony právnej služby poskytované žalobcom v každom jednom konaní. Je potrebné uviesť, že súd je viazaný návrhom, a preto môže žalobcovi priznať a rozhodovať len o tých uplatnených úkonoch právnej služby, ktoré žalobca žaluje v tomto spore. Za úkony právnej služby, ktoré boli vykonané, avšak žalobca žalobu nepodáva a do svojho uplatneného nároku ich nezahrnul, súd náhradu priznať nemôže. Súd je aj vo vzťahu k skutkovým dôvodom uplatneného nároku viazaný žalobou.

11. Žalovaná namietala, že v prípade poskytnutia úkonov právnej služby tak, ako to žiadal žalobca, žalobcovi nepatrí náhrada tarifnej odmeny advokáta podľa § 10 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., ale tarifná odmena vyplývajúca z § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., a teda že základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby v konaní o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy a v konaní o určenie neplatnosti darovacej zmluvy sa nevypočítava odmena podľa § 10 ods. 1, teda podľa hodnoty predmetu sporu.

Prvoinštančný súd v svojom rozhodnutí potvrdil, že názory na určenie hodnoty sporu práve v takýchto veciach sa rôznia. Zaujal stanovisko, podľa ktorého v konaní pod sp. zn. 4C/1321/1997 a pod sp. zn. 8C/320/1999 je tarifná odmena určená podľa oceneného plnenia. Tento právny názor žalovaná rozporovala.

Právny názor prvoinštančného súdu nie je správny, pretože už v niekoľkých konaniach v skoršej judikatúre a v množstve aktuálnej rozhodovacej praxe súdov, ktorú je možné považovať za ustálenú, súdy dospeli k záveru, že základná sadzba tarifnej odmeny vychádza z tzv. neoceniteľného predmetu konania, a teda podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. V konaní o určenie neplatnosti právneho úkonu je predmet konania neoceniteľný peniazmi. Nejde o konanie o určenie vlastníckeho práva a výsledok konania o neplatnosť právneho úkonu nezakladá priamo vlastnícke právo žalobcu v takom konaní v prípade úspechu v spore. Otázka platnosti či neplatnosti právneho úkonu je riešením predbežnej otázky, ktorá je relevantná pre následné zisťovanie a určovanie vlastníckeho práva oprávnenej osoby.

Keďže prvoinštančný súd túto otázku určenia spôsobu zisťovania ceny predmetu sporu a tým aj určenia výšky tarifnej odmeny advokáta, teda žalobcu, nesprávne právne posúdil, zaťažil tým konanie o ďalší odvolací dôvod, ktorý namietala žalovaná.

Úlohou prvoinštančného súdu bude v ďalšom konaní spravovať sa názorom odvolacieho súdu a ustálenou súdnou praxou pri riešení tejto právnej otázky.

12. Prvoinštančný súd svoje rozhodnutie v zamietavých výrokoch žiadnym spôsobom neodôvodnil. Z obsahu rozhodnutia prvoinštančného súdu odvolací súd, vzhľadom na odvolacie námietky žalobcu, nezistil, prečo žalobcovi nepriznal niektoré (a nie je ani uvedené ktoré) úkony právnej pomoci, ktoré mal poskytnúť žalovanej a nie je zistiteľné, prečo úroky z omeškania boli žalobcovi priznané v nižšej úrokovej sadzbe, než si tu uplatnil žalobca. O zamietnutí dvojnásobku dohodnutej úrokovej sadzby v konaní Okresného súdu Svidník sp.zn. 4C/1321/1997 niet v odôvodnení ani zmienka. Takýto postup prvoinštančného súdu je porušením práva na spravodlivé súdne konanie a zakladá vadu konania, ktorú, vzhľadom na ostatné vady, ktorých sa dopustil prvoinštančný súd, nie je možné odstrániť v odvolacom konaní. Intenzita tejto vady s poukazom na predchádzajúce zrušujúce dôvody odvolacieho súdu len potvrdzuje dôvodnosť postupu odvolacieho súdu pri zrušení napadnutého rozhodnutia.

13. Žalobca v odvolaní namietal právny záver prvoinštančného súdu o neplatnosti dohôd o odmene, ktoré uzatvoril so žalovanou. Tu odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že prvoinštančný súd vec správne právne posúdil, keď považoval dohody o odmene uzatvorené dňa 9.8.2003, jednu na odmenu za úkon vo výške 20.776 Sk a druhú na odmenu za úkon 28.902 Sk za neplatné. Je pravdou, že v súlade so zákonom č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení finančné prostriedky, ktoré má k dispozícii obec, sú majetkom obce. Podľa § 8 ods. 6 tohto zákona, majetok obce a nakladanie s ním upravuje osobitný zákon, a to konkrétne zákon č. 138/1991 Zb. o majetku obcí. Podľa zákona o obecnom zriadení č. 369/1990 Zb., a to podľa § 11 ods. 4 obecné zastupiteľstvo rozhoduje o základných otázkach života obce, najmä je mu vyhradené určovať zásady hospodárenia a nakladania s majetkom obce a s majetkom štátu, ktorý užíva, schvaľovať najdôležitejšie úkony týkajúce sa tohto majetku a kontrolovať hospodárenie s ním.

Dohoda o odmene s advokátom, ktorý zastupuje obec, je dôležitý úkon, ktorý sa týka majetku obce, pretože z majetku obce sa poskytuje na základe tejto dohody odmena advokátovi. Táto odmena v oboch prípadoch bola dohodnutá tak, že predstavovala zmluvnú odmenu vo forme paušálnej sumy, ktorá značne prevyšuje odmenu, ktorá žalobcovi by patrila v súlade s názorom odvolacieho súdu a § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Keďže ide o úkon, ktorý sa dotýka majetku obce a je to úkon, na ktorý sa obec zaväzuje vo väčšom rozsahu, než to právny predpis ukladá pri bežných úkonoch bez dohody o odmene, bolo potrebné, aby taký úkon starostky bol schválený obecným zastupiteľstvom, nielen podpísaný štatutárom obce. Štatutár obce môže nakladať s majetkom obce len spôsobom, na ktorý dalo obecné zastupiteľstvo súhlas. Preto dohodu o odmene v prvom aj druhom prípade malo schváliť obecné zastupiteľstvo, čo sa nestalo. Žalobca schválenie dohody obecným zastupiteľstvom

nepreukázal, a preto takéto dohody nemôžu byť platné. Nedošlo k platnému uzatvoreniu tejto dohody o odmene.

14. Pri rozhodovaní o trovách konania je potrebné vychádzať v každom jednom spornom konaní samostatne tak, ako to urobil prvoinštančný súd a zisťovať mieru úspechu žalobcu či žalovaného podľa § 255 ods. 2 CSP s použitím ust. § 262 ods. 1, 2 CSP.

15. Vzhľadom na všetky uvedené pochybenia zo strany prvoinštančného súdu odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ zrušil, okrem výrokov o zrušení platobných rozkazov, a vrátil vec prvoinštančnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

16. Úlohy prvoinštančného súdu sú uložené v texte tohto odvolacieho rozhodnutia. Po splnení všetkých procesných úloh prvoinštančný súd vec právne posúdi a opätovne o uplatnenom nároku žalobcu rozhodne.

Prvoinštančný súd je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Prvoinštančný súd v ďalšom konaní rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania v novom rozhodnutí o veci podľa § 396 ods. 3 CSP.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.